

Tauhiid ensin

Imaami Muhammad
Naasir-ud-Deen Al-Albaanee

Sisällysluettelo

Johdanto	3
Shaykh al-Albaaneelta (rahimahu Allaah) kysyttiin:	4
Vastaus	7
Välttämättömyys olla huolestunut oikeasta uskosta, mikä ei tarkoita muun ilmoitetun lain laiminlyömistä [palvontaa, tapoja, sosiaalista esiintymistä ja käyttäytymistä]	22
Selitys oikean uskon selvyiden välttämisestä huolimatta sen tarpeesta olla enemmistön mielissä.....	25
Kutsu oikeaan aqiidaan vaatii valtavaa ja jatkuvaa ponnistelua...	29
Ainoa tie muutokseen on puhdistautumisen (tasfiyah) ja koulutuksen (tarbiyah) kautta	33
Kenen pitäisi huolehtia poliittisesta toiminnasta ja milloin?.....	36
Jokaisen muslimin velvollisuus on soveltaa Allaahin sääntöä kaikissa elämänsä asioissa kykyjensä mukaisesti	43

Johdanto

Todellakin kaikki ylistys kuuluu Allaahille, kiitämme Häntä ja haemme Hänen apuaan, Hänen johdatustaan ja Hänen anteeksiantoon. Haemme Allaahin turvaa omaa pahaamme ja tekojemme pahoja seurauksia vastaan. Kenet Allaah johdattaa häntä kukaan ei voi johtaa harhaan ja kenet Allaah johtaa harhaan häntä kukaan ei voi johdattaa. Todistan, että ei ole mitään jumalaa, joka ansaitsee palvontaa paitsi Allaah yksin ilman kumppaneita ja todistan, että Muhammad on Hänen palvelijansa ja lähettiläänsä.

“Te, jotka uskotte, pelätkää Allaahia kuten Häntä tulee pelätä älkääkä kuolko paitsi muslimina.” (tarkoituksen tulkinta)

“Te, jotka uskotte pelätkää Herraanne, joka loi teidät yhdestä henkilöstä ja hänestä Hän loi hänen vaimonsa ja heistä molemmista Hän loi monia miehiä ja naisia. Ja pelätkää Allaahia, jonka kautta vaaditte keskinäisiä oikeuksianne älkääkä rikkoko kohtujen suhteita. Todellakin Allaah tarkkailee teitä lakkaamatta.”

“Te, jotka uskotte täyttäkää velvollisuutenne Allaahia kohtaan ja

pelätkää Häntä ja puhukaa totta. Hän ohjaa teidät oikeamielisten hyvien tekojen tekemiseen ja antaa syntinne anteeksi. Kuka tahansa tottelee Allaahia ja Hänen lähettilästään on todellakin saavuttanut suuren saavutuksen.”

Jatkakaamme:

Tämä kirja perustuu yhteen aikamme hadiith -oppineen, Muhammad Naasiruddeen al-Albaaneen (rahimahu Allaah) fataawaan tätä kysymystä koskevalta luennolta. Valitsimme sen painatusta varten johtuen sen tärkeydestä tänä päivänä sekä ihmisten tarpeesta sitä kohtaan.

Shaykh al-Albaaneelta (rahimahu Allaah) kysyttiin:

“Jalo sheikh, epäilemättä tiedätte muslimiumman uskonnollisista tapahtumista, jotka ovat syväluontoisia erityisesti koskien oikean islamilaisen uskon, uskon kysymysten ja erilaisten metodologioiden tietämättömyyttä. Islamin levittämisessä on välinpitämättömyyttä

suurimmassa osassa maapallon eri paikkoja ensimmäisen uskonnon ja metodin mukaisesti, joka tulee korjaamaan muslimiumman. Epäilemättä tämä kamala todellisuus on aiheuttanut huolta vilpittömien henkilöiden joukossa ja on johtanut vahvaan haluun muuttaa tämä ja korjata tämä sekaannus. Kuitenkin ihmiset eriävät korjaamistavassaan.

Kuten teidän ylhäisyytenne tietää hyvin, monet puolue liikkeet ja islamilaiset ryhmät, joita on ilmaantunut vuosikymmenten aikana, väittävät kaikki korjaavansa islamilaisen umman ja kuitenkin heidän välillään on eroja koskien heidän uskonnon ja metodologian lähteitään. Joten tästä syystä he eivät ole saavuttaneet menestystä, pikemminkin nämä liikkeet olivat syy umman vaikeuksiin ja ne ovat johtaneet katastrofeihin ja koetuksiin johtuen niiden metodologioista ja uskomuksista, jotka ovat erilaisia kuin se minkä kanssa lähettiläs (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) tuli, sen lisäksi tällä on ollut suuri vaikutus muslimien hämmennykseen.

Erityisesti nuoriso on hämmentynyt siitä miten toimia näissä olosuhteissa. Muslimien kutsujan tulisi huomata, että hänen tulisi tarrata lujasti profeetalliseen metodologiaan, seuraten uskovaisten tietä kuten kuvattu seuralaisten ja niiden ymmärryksenä, jotka ovat seuranneet heitä

hyvyydessä islamin oppineista. Oppineella on suuri vastuu tässä tilanteessa toimisesta ja hän on ratkaisevassa roolissa.

Näin ollen mikä on teidän neuvonne koskien näiden liikkeiden ja ryhmien seuraajia?

Mitkä ovat tehokkaimpia tapoja toimia tässä tilanteessa?

Miten muslimi vapauttaa itsensä Allaahin moitteista Tuomionpäivänä?

Vastaus

On pakollista kiinnittää huomiota tauhiidiin ja huolehtia siitä ensin, koska tämä on profeettojen ja lähettiläiden (olkoon rauha kaikkien heidän yllä) metodologian mukaista.

Lisäksi koskien kysymystä muslimien hirveästä tilanteesta sanomme, että tämä tuskallinen tilanne ei ole yhtä paha kuin se minkä arabit kohtasivat jaahiliyyan päivinä. Sinä aikana profeetta Muhammad (sall'Allaahu alayhi wa sallam) lähetettiin heille viestiä ja sen täydellistämistä varten, jollainen se on meillä nyt ja selvästi näkyvä totuuden ryhmä tämän viestin johdattamana, joka kutsuu ihmisiä oikeaan islamiin uskossa, palvonnassa, käytöksessä ja metodologiassa. Epäilemättä näiden tietämättömyyden ajan arabien tilanne muistuttaa monien muslimiryhmien tilannetta tänään! Tämän perusteella sanomme, että hoitokeino on tuo hoitokeino ja parannus on tuo parannus, ja tapa millä lähettiläs hoiti ensimmäistä tietämättömyyden aikaa on myös sama tapa, jolla islamilaisten kutsujien tulisi hoitaa tämän lausunnon epäymmärrystä: "Ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah" ja hoitaa heidän omaa tuskallista tilannettaan tuolla parannuksella ja hoitokeinolla.

Ja tämä tarkoitus on hyvin selvä kun ajattelemme Allaahin, Mahtavan ja Majesteettisen, lausuntoa: **“Totisesti teille on ikuisesti Allaahin lähettiläessä erinomainen esimerkki...”**

{Soorat ul-Ahzaab (33): 21: tarkoituksen tulkinta}

Niin ollen lähettiläämme (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) on paras esimerkki nykyajan muslimien ongelmien ratkaisuun minä tahansa aikana ja missä tahansa paikassa. Joten meidän tulisi aloittaa sillä millä profeetta (salla Allaahu alayhi wa sallam) aloitti, joka on muslimien uskomusten korjaaminen ei saastuttaminen, ja toisekseen heidän palvontansa, ja kolmanneksi heidän tapansa (korjaaminen). Ei ole oikein, että tämän tärkeysjärjestys on toisin päin. Joten haluan muslimien ottavan tämän huomioon ja pitävän sitä tärkeänä, ja tarkoitan 'muslimeilla' tässä kutsujia. Tai ehkä on parempi, että sanomme oppineet muslimien parista. Kuten islamilaiset kutsujat tänä päivänä, jotka valitettavasti muodostuvat kaikista muslimeista, jopa niistä jotka ovat hyvin köyhiä tiedossa, ja silti he lukevat itsensä islamiin kutsujiin.

Jos meitä muistutetaan eräästä tunnetusta periaatteesta, että ei ole mitään otettavia lausuntoja paitsi oppineiden ja viisaiden ihmisten lausunnot, se periaate jossa sanotaan: “Se, jolla ei ole, ei voi antaa”, tulemme tietoisiksi eräästä erittäin suuresta ryhmästä muslimien parissa.

Kun keskitämme huomionsamme heihin huomaamme, että aina kun puhutaan 'islamilaista kutsujista' niin ajatellaan heti heitä. Esimerkiksi Jamaat ud-dawah, Jamaat ut-Tableegh ja sen johdosta kaikki ne ovat kuten Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, sanoi:

“Kuitenkaan suurin osa ihmisistä ei tiedä...”{Soorah al Anbiya (21): 7, tarkoituksen tulkinta}

Heidän tavastaan kutsua on tunnettua, että he laiminlyövät täysin ensimmäisen periaatteen tärkeyden, joka on mainitsemistani asioista tärkein. Se on usko, palvonta ja käytös, ja he välttävät profeetan (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) aloittamaa korjaamista. Kuten Allaah teki selväksi lausunnossaan,

“Olemme varmasti lähettänyt lähettäjäitä jokaiselle kansalle (sanoen) ‘Palvokaa Allaahia ja hylätkää epäjumalat’”

{Soorah an-Nahl (16): 36, tarkoituksen tulkinta}

Niin ollen he eivät välitä tästä pääperiaatteesta, joka on pilari islamin pilareista kuten kaikki muslimit tietävät. Tämä perusta on se, jolle jaloista lähettäjäistä ensimmäinen, Nuuh (alayhissalaam) perusti, ja hän eli noin 1000 vuotta sitten ja tiedetään, että aikaisemmillä ilmoituksilla ei ollut palvonnan ja sosiaalisen käyttäytymisen laillisia selityksiä kuten

uskontomme sisältää nykyisin, tämä deen on todellakin ilmoitusten ja uskontojen sinetti.

Joten Nuuh (alayhissalaam) pysyi kansansa kanssa 950 vuoden ajan keskittäen aikansa ja huolensa tauhiidiin kutsumiseen ja tästä syystä Nuuhin kansa torjui hänen kutsunsa. Kuten Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, teki selväksi täydellisessä ilmoituksessa:

“Ja he sanoivat (Nuuhin kansa toisilleen): ‘Älkää jättäkö jumalianne, älkääkä jättäkö Waddia, eikä Suwwaa, eikä Yaghoothia, eikä Ya’ooqia, eikä Nasria (heidän epäjumaliensa nimet)’ {Soorah Nuuh (71): 23, tarkoituksen tulkinta}

Joten tämä osoittaa, että islamiin kutsujien tulisi tavoitella tärkeintä asiaa. Tauhiidiin pitäisi aina kiinnittää sopivasti huomiota ja huolta ja tämä on Allaahin lausunnon tarkoitus:

“Tiedä, että todellakaan ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah...”

{Soorah Muhammad (47): 19, tarkoituksen tulkinta}

Ja samalla tavoin profeetan (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) sunna oli toiminnan ja oppimisen sunna. Mitä tulee siihen mitä hän teki niin siitä ei ole tarvetta keskustella tässä koska lähettilään (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) teot ja da'wah mekkalaisen periodin aikana rajoittuivat pääasiassa hänen kansansa kutsumiseen Allaahin palvontaan ilman kumppaneita. Mitä tulee opetukseen: Anas ibn Maalikin (radija Allaahu 'anhu) hadiith, joka löytyy kahdesta Saheeh - kokoelmasta ja jossa profeetta (sall' Allaahu alayhi wa sallam) lähetti Mu'aadh ibn Jabalin (radija Allaahu 'anhu) Jemeniin ja sanoi hänelle: **"Olkoon ensimmäinen asia jolla kutsut heitä shahaadah, että ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah, jotta he tottelisivat tätä"**. Joten varmasti profeetta (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) määräsi seuralaisiaan aloittamaan sillä millä hän itse aloitti, joka on kutsu tauhiidiin. Epäilemättä näiden arabi-epäjumalanpalvojen, jotka ymmärsivät mitä heille välitettiin, ja suurimman osan nykyajan arabimuslimien, jotka luulevat että he eivät tarvitse kutsua "ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah" -lausuntoon, välillä on suuri ero. Koska he sanovat sen huolimatta eri koulukunnistaan, metodeistaan ja uskomuksistaan ja silti he kaikki sanovat "ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah." Kuitenkin he tarvitsevat kovasti tämän jalon lausunnon todellista ymmärrystä. Ja tämä ero on pääasiallinen ero ensimmäisten arabien välillä, joita lähettiläs (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) kutsui sanomaan, että "ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah",

mutta he olivat ylimielisiä kuten koraanista käy ilmi. Mutta miksi he olivat ylimielisiä?

He olivat ylimielisiä koska he ymmärsivät tämän lausunnon tarkoituksen paitsi, että he liittivät Allaahille kumppaneita ja palvoivat muita kuin Häntä ja kutsuivat muihin kuin Allaahiin ja pyysivät apua muilta kuin Allaahilta ja sen lisäksi vannoiivat muiden kuin Allaahin Nimeen ja uhrasivat muun kuin Allaahin vuoksi ja ja muuta samanlaista.

Kaikki nämä epäjumalanpalvontatavat olivat mitä pakana-arabit tekivät joten he tiesivät tämän lausunnon (”ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”) tarpeellisuuden, koska arabian kieli osoittaa, että heidän tulisi torjua nämä epäjumalanpalvontatavat koska ne ovat ”ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah” -lausunnon vastaisia.

Suurin osa tämän päivän muslimeista ei ymmärrä täysin ”ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”- lausunnon tarkoitusta. Mitä tulee laajaan muslimienemmistöön tänä päivänä, jotka todistavat, että ”ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”, niin he eivät täysin

ymmärrä sen oikeata tarkoitusta. Pikemminkin he ymmärtävät sen tarkoituksen aivan toisin päin ja annan tästä teille esimerkin. Jotkut niistä jotka kirjoittavat kirjoja, jotka oletettavasti käsittelevät ”ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah” -lausuntoa, selittävät sen tarkoituksen olevan ”ei ole mitään jumalaa paitsi Allaah”. Kuitenkin tämä tarkoittaa sitä mihin monijumalaiset uskoivat ja noudattivat ja sen vuoksi heidän uskonsa ei hyödyttänyt heitä, kuten Allaah sanoo,

“...Ja jos kysyt heiltä kuka loi taivaat ja maan, he sanovat

“Allaah””{Soorat uz-Zukhruf (43): 87, tarkoituksen tulkinta}

Koska monijumalaiset uskoivat, että Allaah loi tämän maailman ilman mitään kumppaneita, mutta he liittivät Allaahille kilpailijoita ja kumppaneita palvontaan uskoen, että Herra on Yksi ja kuitenkin he uskoivat, että palvonnan kohteita oli monia. Niin ollen Allaah torjui heidän uskomuksensa, joille on annettu monia hienoja nimiä, mutta se tarkoittaa vain muun kuin Allaahin palvomista.

Allaah sanoo, **“...Ja ne, jotka ottavat Hänen lisäkseen [sanovat], “Me palvomme niitä vain jotta ne lähentäisivät meitä Allaahista,””**

{Soorat uz-Zumar (39): 3, tarkoituksen tulkinta}

Niin ollen varmasti monijumalaiset tiesivät, että lausunto “ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah” vaati sen, että ei palvota muita kuin Allaahia, Mahtavaa ja Majesteettista. Mitä tulee muslimien enemmistöön tänä päivänä niin he selittävät tämän lausunnon tarkoittavan “ei ole mitään Herraa paitsi Allaah.” Joten jos joku muslimi sanoo “ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”, ja hän palvookin muita kuin Allaahia niin hän on kuten monijumalaiset. Jos hänen islaminsa olisi näkyvää sen johdosta, että hän tunnustaa “ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah”-lausunnon, niin tämän kautta hän on selvästi muslimi. Ja tämä on kaikkien meidän islamiin kutsujien velvollisuus, kutsu tauhiidiin ja todisteiden vakiinnuttaminen hänelle, joka ei tiedä “ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa”-lausunnon tarkoitusta kuten sattuu sen eri tulkinnoissa, ja olla erilainen kuin monijumalaiset. Niin ollen jos joku vielä kieltäytyy sanomasta ”ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah” niin hän ei ole muslimi ulkoisesti eikä sisäisesti. Mitä tulee muslimien enemmistöön tänä päivänä niin he ovat muslimeja kuten profeetta (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) sanoi ”**Ja jos he sanovat sen (eli ”ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah”) niin heidän kunniansa, heidän elämänsä, heidän omaisuutensa ovat pyhiä ja suojeltuja totuudessa ja heidän tilintekonsa on Allaahin tykö.**” [Saheeh Bukhaaree]¹

Tästä syystä sanon nämä sanat, jotka ovat minulta harvinaisia, ja ne ovat: että se mitä tapahtuu monien muslimien kanssa tänään on paljon pahempaa kuin arabien kanssa jaahiliyyah -päivinä siitä näkökulmasta miten he ymmärtävät tämän hyödyllisen lausunnon tarkoituksen. Koska arabi monijumalaiset ymmärsivät sen, kuitenkin he eivät uskoneet siihen oikein.

¹ Uskoa koskeva luku: 'Mutta jos he katuvat ja suorittavat salaan ja antavat zakaah niin antakaa heidän mennä vapaasti' [Tawbah : 5, tarkoituksen tulkinta]; hadiith nro 24

Mitä tulee suurimpaan osan tämän päivän muslimeista niin he sanovat sen mihin he eivät usko (“ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”), he eivät usko oikein sen tarkoitukseen. Tästä syystä uskon, että islamiin kutsujien on pakollista ensin liittää tähän lausuntoon (“ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”) ja sen tarkoituksen selvennykseen selvä yhteenveto, ja sitten tämän lausunnon tarpeellinen ja sopiva selitys sen lisäksi. Ja lisätä siihen vilpittömyyden Allaahille, Korkeimmalle, Mahtavalle ja Majesteettiselle palvonnan teoissa ja kaikissa sen tyypeissä.

Koska Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, mainitsi monijumalaiset ja heidän sanansa,

“...Palvomme niitä vain jotta ne lähentäisivät meitä Allaahista...”

{Soorat uz-Zumar (39): 3, tarkoituksen tulkinta}

Allaah teki kaikista muille kuin Hänelle suunnatuista palvonnan teoista epäuskoa “ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah” lausunnossa. Tämän suhteen sanon tänään, että siitä ei ole todellakaan mitään hyötyä, että muslimit kokoontuvat keskenään ja sitten, johtuen harhautumisestaan he lähtevät ilman, että he ovat edes ymmärtäneet tätä

lausuntoa oikein. Niin kuin tästä olisi heille hyötyä tässä elämässä, puhumattakaan tuonpuoleisesta! Kuten tiedämme profeetan (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) sanat, **"Kuka tahansa kuolee ja todisti, että ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah, vilpittömästi täydestä sydäimestään, niin Allaah kieltää hänen ruumistaan koskettamasta helvetin tulta."**

Ja toisessa kertomuksessa sanotaan: **"...hän tulee astumaan paratiisiin."** Ja ehkä takuu paratiisiin pääsystä on hänen, joka sanoo shahaadan vilpittömästi vaikka se olisi sen vaikeuksien ja rangaistuksen jälkeen. Koska henkilöä rangaistaan todellakin hänen tottelemattomuutensa ja synnin mukaisesti, kuitenkin hänen kohtalonsa tulee olemaan paratiisiin pääsy lopussa.

Ja päinvastoin kuka tahansa sanoo tämän lausunnon ("ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah") kielellään mutta imaan ei ole astunut hänen sydämeensä niin siitä ei ole hänelle mitään hyötyä tuonpuoleisessa. Pikemminkin se uhmaavasti hyödyttää häntä tässä maallisessa elämässä suojana tappelemista ja tapetuksi joutumista vastaan jos muslimit olisivat vallassa ja auktoriteetin asemassa, mutta mitä tulee tuonpuoleiseen niin siitä ei ole hänelle mitään hyötyä. Ainoastaan jos hän sanoi sen (shahaadan) ja ymmärsi sen tarkoituksen ensiksi ja toiseksi uskoi

oikealla tavalla sen tarkoitukseen. Koska pelkkä ymmärrys ei riitä, paitsi jos siihen liitetään selvästi ymmärrys uskon kanssa (sen ymmärryksessä). Uskon, että monet ihmiset ovat välinpitämättömiä tämän seikan suhteen! Aivan kuin sitä ei vaadittaisi uskon ymmärryksessä. Pikemminkin on välttämätöntä, että henkilö liittää kummatkin asiat yhteen kunnes hänestä tulee todellinen uskovainen.

Todellakin monet kirjan kansasta juutalaisista ja kristityistä tiesivät, että Muhammad (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) oli totuudenmukainen lähettiläs siinä mitä hän välitti heille viestistä ja profetuudestaan. Kuitenkin tämä tieto oli todistus heitä vastaan Herramme, Mahtavan ja Majesteettisen toimesta, josta Hän sanoo,

“He tuntevat hänet kuten he tuntevat omat poikansa...”

{Soorat ul-Baqarah (2): 146, tarkoituksen tulkinta}

Silti tämä tieto ei hyödytä heitä ollenkaan Allaahin tykö, mutta miksi? Koska he eivät uskoneet siihen mihin hän kutsui profetuudestaan ja viestistään, ja tästä syystä usko edeltää tämänlaista tietoa, se ei riitä itsessään. Uskon tuntemuksen yhdistäminen tottelevaisuuteen on välttämätöntä kuten Allaah, Suojelija, Mahtava ja Majesteettinen, sanoo viimeistellyssä

ilmoituksessa:

”Tietäkää, että ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi

Allaah ja pyytäkää anteeksiantoa syntejänne varten” {Soorah

Muhammad (47): 19, tarkoituksen tulkinta}

Niin ollen tästä syystä jos muslimi sanoo “ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah” kielellään, niin hänen velvollisuutensa on tuntea tämä kalima sekä suppeasti että yksityiskohtaisesti. Joten jos hän tietää, luottaa ja uskoo niin silloin hän on totuudenmukainen aiemmin mainitsemilleni ahadiitheille. Kuten profeetan (sall’ Allaahu ’alayhi wa sallam) lausunto, joka osoittaa aiemmin selittämäni: **”Kuka tahansa sanoo ’ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah’ niin siitä tulee olemaan hänelle hyötyä yhtenä päivänä.”**

Joka tarkoittaa, että tämä lausunto, sen tarkoituksen tuntemisen jälkeen pelasti hänet ikuiselta kiroukselta helvetin tulessa, ja toistan sitä jotta se juurtuisi syvästi mieliin. Sen lisäksi, sitä (shahaadaa) ei voi vakiinnuttaa paitsi jos suoritetaan oikeamielisiä tekoja ja tottelemattomuus loppui sen kanssa.

Niin ollen se (shahaadah) on suoja isoa shirkiä vastaan, ja kun se on vakiinnutettu sen kanssa mitä se vaatii ja tarvitsee, se on monien tiedon ihmisten mukaan uskon ehto sydämen- ja näkyvistä teoista. Kuitenkaan tässä ei sovi ruveta selittämään kaikkea tätä kokonaisuudessaan. Niin ollen hän (henkilö, joka sanoo shahaadan) on Allaahin tahdon alainen ja hän astuu helvetin tuleen oikeudenmukaisena palkkiona siitä mitä hän teki tai tottelemattomuudesta tai joidenkin pakollisten tekojen rikkomisesta.

Silti tämä lausunto pelastaa hänet ja Allaah antaa hänelle anteeksi ja osoittaa hänelle kunnioitusta armostaan. Tämä on hänen (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) edellä mainitun lausunnon tarkoitus, **"Kuka tahansa sanoo 'ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah' niin siitä tulee olemaan hänelle hyötyä yhtenä päivänä."** Ja mitä tulee häneen, joka sanoo sen kielellään eikä täysin ymmärrä sen tarkoitusta, niin pikemminkin hän ei usko sen tarkoitukseen. Sen vuoksi siitä, että hän sanoo, "ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah" ei ole hänelle mitään hyötyä paitsi väliaikaista, esimerkiksi jos hän asuu islamilaisen hallinnon suojeluksen alaisena. Silti siitä ei ole mitään hyötyä hänelle tuonpuoleisessa.

Niin ollen siitä syystä jokaisen yhteiskunnan pitää keskittyä kutsumaan tauhiidiin, tai ainakin todelliseen islamilaiseen muodostumiseen, joka pyrkii realistisesti ja nopeasti siihen, josta jokainen islamilainen ryhmä sorisee. Ja se on islamilaisen yhteiskunnan toteuttaminen ja muslimivaltioiden vakiinnuttaminen, jotka todellakin hallitsevat sen mukaisesti mitä Allaah ilmoitti, kaikissa niissä paikoissa joissa ei hallita sen mukaisesti. Nämä ryhmät ja hajaannukset eivät kykene saavuttamaan sitä minkä takia he yhdistyvät ja ponnistelevat, paitsi aloittamalla sillä millä profeetta (sall' Allaahu 'alayhi wa sallam) aloitti.

Välttämättömyys olla huolestunut oikeasta uskosta, mikä ei tarkoita muun ilmoitetun lain laiminlyömistä [palvontaa, tapoja, sosiaalista esiintymistä ja käyttäytymistä]

Toistan, että Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, on jo täyttänyt suosionosoituksensa meille täydentämällä uskontonsa joten en tarkoita peräkkäisessä tärkeysjärjestyksessä, että kutsujien tulisi rajoittaa itsensä lausuntoon (“ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”) kutsumiseen. Pikemminkin näiden kutsujien pitää kantaa islamia täysinäisesti ja sanon lyhyesti, että islamilaisten kutsujien tulisi todellakin huolehtia tärkeimmästä asiasta, jonka islam toi ja se on oikean uskon ymmärrys, joka tulee tästä lausunnosta.

Haluan keskittää huomion siihen seikkaan, että tämä selitys ei tarkoita, että muslimi ymmärtää “ei ole mitään palvonnan arvoista jumalaa paitsi Allaah”- lausunnon tarkoittavan “ei ole olemassa mitään jota todella palvotaan paitsi Allaah”! Pikemminkin se vaatii myös muslimin ymmärtävän, että palvonnan tekoja havitellaan Herramme, Mahtavan ja Majesteettisen palvomiseksi. Hän ei ohjaa mitään palvonnan tekoa palvojalle Allaahin palvojien ja palvelijoiden parista. Joten tämä selitys pitää liittää tuohon lausunnon lyhennettyyn merkitykseen. Ehkä on

parempi, että annan esimerkin tai enemmän, sen mukaan mikä on sopivaa, koska yleinen selitys ei ole tarpeeksi.

Sanon, että suurin osa muslimeista tänä päivänä ovat itse asiassa tauhiidin kannattajia ja sellaisia, jotka eivät ohjaa mitään palveluksen tekoa muulle kuin Allaahille, Mahtavalle ja Majesteettiselle. Heidän mielistään kuitenkin puuttuu suurin osa oikeista periaatteista, jotka on mainittu Allaahin Kirjassa ja sunnassa. Siitä syystä monet näistä tauhiidin kannattajista korostavat erityisiä jakeita ja ahadiitheja, jotka liittyvät uskoon mutta he eivät tiedä niiden merkitystä.

Oikeasta uskosta esimerkiksi on usko Allaahin, Mahtavan ja Majesteettisen Korkeaan Majesteettisuuteen ja ylivoimaisuuteen ('Uluww) luomakuntaansa kohtaan.

Tiedän kokemuksesta, että monet veljistämme tauhiidin kannattajista, salafeista, uskovat, että Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, on valtaistuimensa yläpuolella, istiwaa, ilman ta'weelia [väärää tulkintaa] ja ilman takyeefia [kysyä miten]. Mutta aina kun tämän ajan Mu'tazilat tai Jahmiyyah tai Matureedee tai 'Asharee esittävät hänelle epäilyksiä perustuen jakeen ilmeisyyteen mutta ymmärtämättä sen tarkoitusta,

hän jolle kuiskattiin (eli salafi) eikä hän, joka kuiskasi hänelle (bida'n henkilö) sitten hämmentyy ja tulee epävarmaksi omasta 'aqiidastaan ja joutuu harhaan! Miksi?

Koska hän ei vastaanottanut oikeata uskoa kaikilta eri puolilta joihin Herramme, Mahtavan ja Majesteettisen, Kirja ja profeettamme Muhammadin (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) hadiith ohjaavat sen selitystä varten.

Niin ollen kun aikamme Mu'tazilee sanoo, että Allaah sanoo,
"Uskotko Häneen joka on taivaissa..." {Soorat ul-Mulk 67:16,
tarkoituksen tulkinta}

Ja sanot: "Todellakin Allaah on taivaassa ja merkitys johon uskot on, että palvontasi kohde on (taivaan) sisäpuolella ja taivaat on luotu!!" Näin ollen hän (Mu'tazilee) esittää epäilyksen kenelle tahansa joka vastustaa häntä.

Selitys oikean uskon selvyden välttämisestä huolimatta sen tarpeesta olla enemmistön mielissä

Haluaisin selittää tässä tapauksessa, että islamilaisen yksijumalaisuuden usko kaikkien vaatimustensa kanssa ei valitettavasti ole selkeä monien niiden mielissä, jopa niiden jotka uskovat ”salafi uskoon” sekä muiden, jotka seuraavat ‘Ash’ariah tai Ma’turideeah tai Jahmiyyah uskoa samantlaisissa tapauksissa. Mainitsen tämän esimerkkinä koska tämä kysymys ei ole yhtä helppo kuin monet kutsujista yrittävät kuvata tänään, jotka antavat oman merkityksensä koskien kutsua Kirjaan ja sunnaan. Syy, kuten edellä, liittyy ensimmäisten jaahiliyan päivien monijumalaisten ja aikamme muslimien enemmistön väliseen eroon. Jaahiliyan päivinä monijumalaisia kutsuttiin sanomaan ”ei ole mitään palvomisen arvoista jumalaa paitsi Allaah” mutta he kieltäytyivät vaikka he ymmärsivätkin mitä tämä lausunto tarkoitti.

Kun taas monet tämän päivän muslimeista sanovat tämän lausunnon mutta he eivät ymmärrä oikein sen tarkoitusta. Tämä on se oleellinen ero. Tarkoittaen tällä Allaahin Korkeata Majesteettisuutta ja ylivoimaisuutta luomakuntaansa kohtaan (‘Uluww) ja tämä tarvitsee lisäselvitystä. Ei riitä, että muslimi uskoo:

“ Armeliain (joka on) valtaistuimen yllä, vakiintuneena ” {Soorah Taa Haa

(20): 5, tarkoituksen tulkinta}

“Osoita armoa sille mikä (joka) on maassa ja Hän joka on taivaassa

osoittaa sinulle armoa”, tietämättä, että tämä sana “ssa”, joka löytyy

tästä hadithista ei ole sama kuin “sisäpuolella” ja se on samanlainen

kuin ”ssa”, joka löytyy Allaahin lausunnosta,

“Uskotko Häneen (joka on) taivaassa.” {Soorat ul-Mulk (67): 16,

tarkoituksen tulkinta}

Kuten tämä “ssa” tässä sisältää “yllä/yli” tarkoituksen ja tästä on suuret todisteet

ja vielä paljon enemmän. Niin ollen näistä todisteista on tämä edellinen hadith,

jonka monet tuntevat ja, kaikki kiitokset kuuluvat Allaahille, se on saheeh,

monilla kertomuksilla. **“Osoita armoa sille mikä (joka) on maassa”** ei

tarkoita maan sisällä olevia hyönteisiä ja matoja! Vain mikä on maan päällä

ihmisistä eläimiin hänen (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) lausuntonsa mukaisesti:

“Hän joka on taivaassa osoittaa sinulle armoa...”, tarkoittaen taivaiden yllä.

Tämän selityksen ei pidä päästä pakoon niiltä, jotka yrittävät vastata todelliseen

da'waan, jotta he voivat tunnistaa selvän todisteen.

Lähestyttäessä orjattaren (joka oli paimentyttö) hadiithia, ja tämä hadiith on kuuluisa ja tunnettu, mainitsen siitä vain todisteen jossa lähettiläs (salla Allaahu alayhi wa sallam) kysyi häneltä, "Missä on Allaah?" Hän sanoi, "Taivaissa". Mutta jos kysyisit joiltain Al-Azharin korkeimmilta oppineilta tänä päivänä saman kysymyksen, "Missä on Allaah" niin he sanoisivat sinulle, "Allaah on joka paikassa" (!). Se mitä orjatar vastasi, että Allaah on taivaissa ja, että profeetta (salla Allaahu alayhi wa sallam) tunnusti sen mitä hän sanoi, miksi? Koska hän vastasi luonnollisesta taipumuksestaan (fitra), ja hän asui siinä mitä nykyaikaisin termein kutsuttaisiin "salafiiyah -ympäristössä", hän ei saastuttanut ympäristöä lialla, käyttäen tavallista kieltä. Hän valmistui, kuten jotkut voisivat sanoa tänä päivänä, lähettilään (salla Allaahu alayhi wa sallam) koulusta, vaikka hän olikin vain tavallista kansaa. Tämä koulu ei ollut vain miehiä tai joitain erityisiä naisia varten pikemminkin se yhdisti miehet ja naiset ja käsitti koko yhteiskunnan. Sen johdosta hän tunsi oikean 'aqiidan, joka tuli Allaahin Kirjassa ja sunnassa, jota eivät edes monet tiedä jotka yrittävät kutsua Kirjan ja sunnan tuntemukseen!?

Niin ollen sanon tänään, että en löydä tästä yksinkertaisesta selityksestä mitään mistä muslimit ovat tietoisia tänä päivänä jos tällainen kysymys kysyttäisiin heiltä. En sano jos kysyttäisiin tämän lampaista huolehtivan

tytön kaltaisilta mutta pikemminkin niiltä, jotka oletettavasti huolehtivat valtiosta ja ryhmistä. Todellakin tällaisista ihmisistä on tullut hämmentyneitä ja epävarmoja vastauksessa, kuten monet muslimit ovat hämmentyneitä tänä päivänä. Paitsi ne joille Allaah osoittaa armoa, ja heitä on vain vähän!!!

Kutsu oikeaan aqiidaan vaatii valtavaa ja jatkuvaa ponnistelua

Niin ollen kutsu tauhiidin ja sen vakiinnuttamiseen ihmisten sydämissä vaatii, että emme katso jakeita (ayaat) läpi sormien ilman yksityiskohtia kuten ensimmäisenä ajanjaksona, koska he (salafit) ymmärsivät helposti arabiankieliset esimerkit ensinnäkin ja toisekseen he olivat juurtuneet siihen eivätkä menneet harhaan turvallisesta uskosta. Koska sinä aikana ei ollut läsnä sitä harhaantumista ja harhaoppisuutta uskossa, joka on peräisin filosofeilta ja heidän retoriikastaan.

Olosuhteemme tänään ovat täysin erilaisia kuin ensimmäisten muslimien olosuhteet. Meidän ei pitäisi pettää itseämme ajattelemaan, että oikean uskon levittäminen on ainoa asia, kuten ensimmäisenä aikana. Selvennän antamalla esimerkin josta kukaan insha' Allaah ei ole eri mieltä eivätkä mitkään kaksi pässiä puske sitä vastaan.

Sinä aikana seuralaisen oli helppo kuulla profeetan (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) käytännöstä suoraan ja sen jälkeen seuraaja kuuli käytännöstä suoraan tältä seuralaiselta. Sellainen oli kolmen ensimmäisen sukupolven ulottuvuus, joiden on todistettu olleen

kiitettäviä. Joten kysymme, oliko sinä aikana sellaista asiaa kuin ”hadiithin tiede”?

Vastaus on ei! Voisimme myös kysyä oliko sellaista asiaa kuin “al-jarh wa ta’deel” (hadiith kertojien väheksyntä ja ylistys)? Vastaus olisi: ei!

Mitä tulee tähän päivään niin nämä kaksi tiedettä ovat välttämättömiä tiedon hakijalle, ja ne sisältyvät yhteisiin velvollisuuksiin, koska nykyajan oppinut tänä päivänä voi varmistaa onko tietty hadiith oikea tai väärä. Asiaa ei pitäisi pitää helppona kuten se oli seuralaisten aikana. Seuralaiset saivat hadiitheja muilta seuralaisilta, joita Allaah oli jo ylistänyt... jne. Joten se mikä oli helppoa aikaisemmin ei ole helppoa tänä päivänä koskien tiedon puhtautta ja saatavilla olevien lähteiden luotettavuutta.

Tämän asian tärkeänä pitäminen ja ahkeruus sen suhteen menee käsi kädessä sen kanssa, että pidetään tärkeänä niitä (monia) ongelmia, jotka hautaavat meidät alleen –muslimeina – mitkä eivät kuitenkaan vaivanneet ensimmäisiä muslimeja, kuten ‘aqiidan saastuminen, joka aiheuttaa huomattavia ongelmia. Myös epäilysten ilmaantuminen harhaantuneilta

uudistusten ihmisiltä koskien todellista uskoa ja todellista metodologiaa, tämä voi tulla monien eri otsikoiden alla kuten “Yksin Kirjaan ja sunnaan kutsuminen” kuten retoriikan ihmiset väittävät ja levittävät.

Meidän tulisi siis mainita tässä joitakin muita aitoja kertomuksia. Profeetta (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) sanoi yhdessä outoutta koskevista kertomuksista: **”Yhdellä (noista) oudoista (henkilöistä) olisi sama kuin 50 palkkiota.”** Seuralaiset kysyivät: **”50 meistä vai hänen aikansa ihmisistä?”** Hän (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) vastasi, **”Teidän kaltaisistanne.”** [Tirmidhi ja Ibn Maajah]

Tämä johtuu islamin äärimmäisestä vieraantumisesta ja outoudesta tänään, jota ei ollut olemassa salafien aikana. Kuitenkaan ei ole epäilystäkään, että vieraantuminen ensimmäisen ajanjakson aikana oli selvän monijumalaisuuden ja saastumattoman yksijumalaisuuden välinen, selvän epäuskon ja oikeamielisen uskon välinen kysymys. Tänään tämä ongelma on itse muslimien parissa, koska muslimienemmistöllä on tauhiidin ymmärryksessään monia virheitä ja he ohjaavat palvontansa muulle kuin Allaahille ja sitten kutsuvat tätä ”uskoksi”!

Meidän tulee kiinnittää huomiota ensinnäkin tähän kysymykseen,

toisekseen joitain ihmisiä ei haittaa sanoa, että meidän pitää siirtyä seuraavalle tasolle ja nousta tauhiidin yläpuolelle ja tehdä poliittista työtä. Islamin kutsu on todellinen kutsu, joten meidän ei tulisi sanoa ”me olemme arabeja” ja ”Koraani ilmoitettiin meidän kielellämme ja mainitsee meidät”. Muistutukseksi, tämän päivän arabit eivät ole samanlaisia kuin aikaisemmat arabit sen johdosta, että he ovat kaukana arabian kielestä.

Tämä on se, mikä on loitontanut heidät Herransa Kirjasta ja profeettansa, salla Allaahu ‘alayhi wa sallam, sunnasta. Meidän tulisi arabeina pyrkiä todellakin ymmärtämään islamia oikein, meillä ei ole mitään velvollisuutta tehdä poliittista työtä ja kiihdyttää ihmisiä poliittisesti ja pitää heidät kiireisinä. Tämä estää heitä oppimasta islamia kunnolla uskossa, palvonnassa, sosiaalisessa esiintymisessä ja käytöksessä. En usko, että on olemassa miljoonia ihmisiä, jotka todellakin ymmärtävät islamia tarkoittaen uskoa, palvontaa, käytöstä ja, jotka on kasvatettu sen mukaisesti.

Ainoa tie muutokseen on puhdistautumisen (tasfiyah) ja koulutuksen (tarbiyah) kautta

Tästä syystä korostamme aina kahta pääkomponenttia, jotka muodostavat perustan todelliselle muutokselle, ne ovat puhdistautuminen ja sivistys (koulutus). Nämä kaksi asiaa ovat väistämättömiä ja niiden pitää olla yhdessä. Niin ollen jos on esimerkiksi jonkin tyyppinen dogmaattinen selvitys, tämä itsessään on suuri teko ja ihmeellinen jos se sattuu kokonaiselle islamilaisen yhteiskunnan osalle!

Tarkoitan tässä erästä ihmisryhmää. Mitä tulee palvontaan niin tämä vaatii, että hylätään ahdasmielinen kuuluminen yhteen tiettyyn koulukuntaan ja palataan todelliseen sunnaan. On olemassa huomattavia oppineita, jotka todellakin ymmärtävät islamia, mutta uskon, että yksi yksilö, kaksi, kolme, 10 tai jopa 20 eivät pysty ryhtymään selventämisen velvoitteeseen selventäen islamia kaikista valheista, jotka tunkeutuvat siihen joko uskossa, palvonnassa tai käytöksessä. Vain muutamat henkilöt eivät voi toteuttaa kaiken sen selventämistä, joka virheellisesti tunkeutuu islamiin ja sen jälkeen sivistää niitä, jotka ovat yhteydessä heihin kunnollisella kasvatuksella; selvennys ja sivistys ovat kummatkin hävinneet nykyisin.

Tämän syyn takia poliittinen toiminta missä tahansa islamilaisessa yhteiskunnassa, jota ei hallita sharialla, tulee saamaan ikäviä tuloksia ennen kuin on edes toivetta näiden kahden tärkeän periaatteen vakiinnuttamisesta. Vilpitön neuvo on, että mikä tahansa poliittinen liike missä tahansa maassa tulisi korvata islamilaisella neuvostolla tai sellaisen neuvoston vakiinnuttamisella, jolla on islamin erinomaiset periaatteet. Kaukana valloittavasta puheesta tai nimen ja maineen tavoittelusta, viesti välitetään ja se täytetään todisteella ja vastuusta vapautettuna. Toinen neuvo on, että henkilön tulisi saada aikaan ihmisten työskentelyn sen eteen, josta on heille hyötyä ja se on uskon, palveluksen, käytöksen ja sosiaalisen kanssakäynnin korjaaminen.

Jotkut voivat ajatella, että haluamme myös selvitystä ja sivistystä koko islamilaiseen yhteiskuntaan! Emme ajattele tätä tai unelmoi tästä, koska tämä on mahdotonta. Kuten Allaah sanoo,

“Jos Allaah olisi halunnut, Hän olisi voinut tehdä teistä yhden ainoan valtion, mutta he eivät lopeta olemasta eri mieltä”

{Soorah Hood (11): 118, tarkoituksen tulkinta}

Jos he vain olisivat todellakin ymmärtäneet islamia ja sivistäneet siinä itseään ja perheitään sekä heitä ympäröiviä henkilöitä.

Kenen pitäisi huolehtia poliittisesta toiminnasta ja milloin?

Nykyinen huoli poliittisesta toiminnasta on harhautusta! Emme kuitenkaan kiellä (sen velvollisuutta) yhteydessä sharian loogiseen jatkuvuuteen, joka määrää alkamaan uskonnolla jota seuraa palvonta ja sitten hyvät tavat ja koulutus. Sitten sen päivän pitää saapua, jolloin meidän tulisi astua politiikan vaiheeseen sharian ymmärryksen mukaisesti.

Politiikan tarkoitus on siis yhteisön asioiden hoitaminen. Joten näin ollen keitä ovat ne ihmiset, jotka hoitavat yhteisön asioita? Vastaus tähän kysymykseen on, että kuka tahansa ei rupea perustamaan poliittista puoluetta tai johtamaan jotain liikettä tai ryhmää!! Yhteisön asioiden hoitaminen kuuluu vain hallitsijalle, joka on vannonut uskollisuuden valan muslimien edessä, poliittisen tilanteen tuntemus ja sen hoitaminen on pelkästään hallitsijan velvollisuus.

Muuten hallitsijan vastuu on hänen kykynsä rajojen mukaisesti kuten kun muslimit eivät ole yhdistäytyneet, kuten nykyisessä tilanteessa. Jos huolehdimme näistä asioista ja pakotamme itsemme ymmärtämään niitä

perusteellisesti emme tule hyötymään sellaisesta tiedosta, koska meillä ei ole kuitenkaan valtaa näiden asioiden toteuttamiseen!

Tämä itsessään on turhaa. Antakaa minun antaa esimerkki: nykyiset sodat muslimeja vastaan heidän maissaan. Onko hyödyllistä, että sytytämme muslimien innostuksen samalla kun emme voi tehdä jihaadia, jota vastuullisen johtajan, jolle on vannottu uskollisuuden vala, pitäisi johtaa? Siinä tapauksessa tällaisesta teosta ei ole mitään hyötyä (tällä hetkellä ajassa) ja kuitenkin samalla emme sano, että se ei ole pakollista, pikemminkin sanomme, että se on kysymys, joka on asetettu sille sopivan ajan ja paikan edelle.

Siitä syystä meidän tulee pitää itsemme sekä ne, joita kutsumme da'waamme, kiireisinä opettamalla heille oikeata islamia ja sivistämällä heitä kunnan kasvatuksella. Mitä tulee siihen, että huolehdimme innostuksen ja tunteen asioista, niin tämä johdattaa meidät pois siitä, että omaisimme vahvat pohjatiedot da'wan ymmärryksessä, josta jokaisen muslimin tulee pitää kiinni, myös (todellisen da'wan) vastustajien. Kuten uskonnon, palvonnan, käytöksen korjaaminen ja nämä kuuluvat yksilöllisiin velvollisuuksiin joista kukaan ei voi poiketa. Mitä tulee toisiin asioihin niin jotkut niistä kuuluvat yhteisöllisiin velvollisuuksiin.

Tämän esimerkki nykyisin modernina aikakautena on se, mitä on ruvettu kutsumaan 'ajankohtaisasioiden ymmärrykseksi' (fiqh ul-waaqi') ja huoli poliittisesta toiminnasta, kun todellisesti tällaisesta toiminnasta hyötyminen kuluu niille ihmisille, jotka ovat vallan asemassa. Mitä tulee niihin, joilla ei ole käsissään valtaa tai auktoriteettia ja silti he pitävät ihmismassat kiireisinä tämän tärkeän asian parissa (mutta ei tärkeimmän asian), tämä kääntää heidät pois oikeasta ymmärryksestä!

Tässä on se mitä kykenemme koskettamaan käden kosketuksella monien lahkosten ja islamilaisten ryhmien metodologioista näinä päivinä, joista tiedämme, että jotkut näistä tietyistä islamilaisista kutsujista johdattavat musliminuorisoa, joka kerääntyy ja kokoontuu heidän ympärilleen, toisaalle todellisen uskonnon, palvonnan, tapojen ja käytöksen opiskelusta ja ymmärryksestä.

Joten jopa silloin kun jotkut näistä kutsujista rupeavat touhuamaan poliittisessa toiminnassa he yrittävät päästä parlamentteihin, jotka hallitsevat muulla kuin minkä Allaah on ilmoittanut!! Tämä on johdattanut heidät pois tärkeimmästä kysymyksestä ja aiheuttanut sen, että he touhuavat sen parissa mikä ei ole tärkeätä nykyisessä tilanteessa.

Koskien sitä, mitä kysyttiin kysymyksessä muslimin veren viattomuuden tavasta tai miten toimia muuttaakseen tätä hankalaa tilannetta. Joten siihen sanomme, mitä tulee muslimeihin, se mikä on pakollista oppineille ei ole pakollista niille, jotka eivät ole oppineita, kuten olen maininnut samanlaisissa tapauksissa.

Todellakin Allaah, Mahtava ja Majesteettinen, täydensi suosionsa Kirjallaan ja Hän teki siitä perustuslain uskovaisille, joista Allaah, Ylevin sanoi,

”Kysykää (viestin) muistutuksen ihmisiltä jos ette tiedä” {Soorat ul-

Anbiya (21): 7, tarkoituksen tulkinta}

Niin ollen Allaah, Ylevin, olkoon kunnia Hänen, jakoi islamilaisen yhteiskunnan kahteen osaan: oppineisiin ja oppimattomiin. Joten mikä tahansa on välttämätöntä yhdelle yhteiskunnan osalle ei ole välttämättä vaatimus toiselle. Joten on elintärkeää niille, jotka eivät ole oppineita kysyä tiedon ihmisiltä ja oppineiden tulee vastata ihmisille kun he kysyvät kysymyksiä.

Joten alusta alkaen meidän on pakko ottaa vastaan erilaisia tehtäviä, joihin sisältyy erilaisten henkilöiden välinen erottelu. Oppineen tulee

kutsua todelliseen kutsuun kykyjensä mukaisesti.

Mitä tulee niihin, jotka eivät ole oppineita niin heiltä vaaditaan, että he kysyvät siitä mikä koskee heitä tai niitä, joista he ovat vastuussa kuten henkilön vaimo, lapsi tai vastaava. Joten jos muslimi vakiinnuttaa itsensä näillä kahdella elementillä kykyjensä mukaisesti niin hän on todellakin menestynyt koska Allaah, Mahtava ja Majesteettinen sanoo:

“Allaah ei rasita henkilöä yli hänen rajojensa.”

{al-Baqarah (2): 286, tarkoituksen tulkinta}

Valitettavasti muslimeina elämme traagista ja surullista aikaa, jollaista historia ei ole aikaisemmin tuntenut ja se on periodi jolloin epäuskovat kokoontuvat muslimien ympärille aivan kuten profeetta, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, ilmoitti tunnetussa hadithissaan ja se on aito: **“Kansat tulevat kokoontumaan ympärillenne aivan kuten ne, jotka syövät, kokoontuvat.” Sahaabah kysyivät ”Tuleeko meitä olemaan (vain) vähän sinä päivänä, Allaahin lähettiläs?” Hän, salla Allaahu 'alayhi wa sallam, sanoi: ”Ei, teitä tulee olemaan paljon, kuitenkin tulette olemaan kuin vaahtoa sinä päivänä, kuin meren vaahtoa ja Allaah tulee poistamaan teitä koskevan pelon vihollistenne sydämistä ja**

Allaah tulee asettamaan sydämiinne al-wahn'in." He, olkoon Allaah teihin tyytyväinen, sanoivat: Mitä on al-wahn, Allaah lähettiläs? Hän sanoi, maallisen elämän rakastamista ja kuoleman inhoamista." [Abu Daawood]

Tiedon ihmisten on sen vuoksi oleellista ponnistella puhdistamisen ja kasvattamisen parissa, eli opettaa muslimeille oikeata uskoa islamilaiseen yksijumalaisuuteen (tauhiid), sekä korjata uskoa, palvontaa ja käytöstä kykyjensä mukaisesti siinä maassa jossa he asuvat, koska he eivät pysty järjestämään jihaadia juutalaisia vastaan yhdestä yhdistetystä rivistä, koska he ovat edelleen nykyisessä tilassamme, jakaantuneina. He eivät ole kokoontuneita yhteen maahan, tai yhteen riviin joten he eivät kykene vakiinnuttamaan tämän kaltaista jihaadia torjuakseen niiden vihamielisyyden, jotka kokoontuvat vallatakseen heidät. Pikemminkin heidän tulee käyttää kaikkia laillisia keinoja sopivissa paikoissaan, koska meillä ei ole aineellista kykyä, ja vaikka meillä olisikin niin emme voisi liikkua. Koska valitettavasti on olemassa hallituksia, johtamista ja hallitsevia auktoriteetteja monissa muslimimaissa, jotka omaksuvat menettelytapoja, jotka eivät ole laillisten menettelytapojen mukaisia.

Kuitenkin pystymme ymmärtämään, Allaahin, Ylevän, luvalla- kaksi suurta

aiemmin mainittua asiaa, jotka ovat tasfiyah (puhdistaminen) ja tarbiyah (kasvatus ja sivistys), ja kun muslimikutsijat vakiinnuttavat tämän hyvin tärkeän vastuun sellaisessa maassa, jota ei ole rakennettu sharian vastaisen menettelytavan ylle ja tekevät yhteistyötä tällä perustalla niin uskon, että sinä päivänä Allaahin, subhaanahu wa t'aala, (seuraava) lausunto tulee toteutumaan:

“...Sinä päivänä jolloin uskovaiset ovat tyytyväisiä Allaahin avulla”

{Soorat ur-Room (30): 5, tarkoituksen tulkinta}

Jokaisen muslimin velvollisuus on soveltaa Allaahin sääntöä kaikissa elämänsä asioissa kykyjensä mukaisesti

Niin ollen jokaisen muslimin velvollisuus on toimia sen mukaan mitä hän kykenee ja Allaah ei kuormita yhtään sielua yli sen rajojen. Oikean yksijumalaisuuden ja palvonnan vakiinnuttamisen sekä islamilaisen valtion vakiinnuttamisen välillä niissä maissa, joissa ei hallita Allaahin ilmoittaman avulla, ei ole mitään yhteyttä. Koska Allaahin ensiksi ilmoittama sääntö on islamilaisen yksijumalaisuuden vakiinnuttaminen. Ja ilman epäilystäkään on erityisiä asioita, jotka tapahtuivat tiettyinä aikoina jolloin eristäytyminen oli parempaa kuin (ihmisten kanssa) seurusteleminen, ja silloin muslimi on eristäytynyt johonkin laaksoon ja palvoo Herraansa ja estää ihmisten pahuutta itseään vastaan ja omaansa heitä vastaan. Tämä asia on tullut esille monissa ahadiitheissa vaikka perusta on sellainen mitä tuli Ibn 'Umarin hadiithissa, olkoon Allaah häneen tyytyväinen: **”Uskovainen joka seurustelee ihmisten kanssa ja on kärsivällinen heidän vahinkonsa kanssa on parempi kuin uskovainen joka ei seurustele ihmisten kanssa tai siedä heidän vahinkoaan.”** [Musnad Ahmad]²

² Sahaaban valtava määrä' –luku, Musnad Abdullah ibn 'Umar ibn al-Khattab, hadiith nro 4780

Näin ollen islamilainen valtio, joka on epäilemättä keino Allaahin hallinnon vakiinnuttamiseen maan päällä ei ole päämäärä itsessään. Kuitenkin se mikä on kummallista on, että jotkut islamilaiset kutsujat ovat kiinnostuneita ja pyrkivät siihen jota he eivät pysty realistisesti saavuttamaan, ponnistellen ja kutsuen sellaiseen joka ei ole heille edes pakollista!!

Kuten tuo muslimi da'ee, joka kehotti seuraajiaan: "...Vakiinnuttakaa islamilainen valtio itsessänne niin sitten se tulee vakiintumaan maissanne..." Silti huomaamme, että monet niistä jotka seuraavat häntä vastustavat hänen heille suunnattua neuvoaan ja keskittävät suurimman osan da'wastaan Allaahin ykseyteen hallitsemisessa, joka on ilmaistu tunnetulla ilmaisulla "Allaahin haakimiyyah/hallinto."

Epäilemättä hallitseminen kuuluu yksin Allaahille eikä Hänellä ole siinä mitään kumppaneita. Kuitenkin monet niistä, jotka puoltavat tätä haakimiyyaa ovat niitä, jotka sokeasti seuraavat yhtä madhabia neljän lainopin koulukunnan (fiqh) madhabeista islamissa ja sanovat siitä mikä tahansa saavuttaa heidät selvästä ja aidosta sunnasta, "...Tämä on erilaista kuin minun madhabissani!". Joten missä on sääntö siitä mitä Allaah on ilmoittanut koskien Muhammadin (salla Allaahu 'alayhi wa sallam) sunnan seuraamista?!

Huomaat joidenkin heistä palvovan Allaahia suufi tariiqan mukaisesti! Joten missä on sääntö siitä mitä Allaah on ilmoittanut koskien islamilaista yksijumalaisuutta?! Joten he vaativat ihmisiltä sellaista jota he eivät vaadi itseltään!

Se mikä on hyvin helppoa on, että sovellat Allaahin ilmoittamaa sääntöä uskossasi, palvonnassasi, käytöksessäsi, omassa kodissasi, lastesi kasvatuksessa ja liiketoimissasi. Kun taas on äärimmäisen vaikeata pakottaa tai poistaa hallitsija, joka tuomitsee suurimmassa osassa lakejaan muulla kuin mitä Allaah on ilmoittanut.

Joten miksi jättää helppo äärimmäisen vaikeata varten?!

Tämä tarkoittaa yhtä kahdesta asiasta: joko on väärää kasvatusta tai harhaan johtamista tai väärä usko, joka kehottaa heitä ja varoittaa heitä, että heidän pitää huolehtia sellaisesta jota he eivät oikeasti pysty tekemään.

Tänä päivänä en näe mitään myönteistä paitsi täysi huoli tasfiyyasta ja

tarbiyyasta ja toiminta niiden parissa. Ihmisten kutsuminen oikeaan uskoon ja palvontaan kykyjensä mukaisesti, ja Allaah ei rasita sielua yli sen sietokyvyn.

Kaikki kiitokset kuuluvat Allaahille, maailmojen Herralle ja olkoon rukoukset ja rauha profeettamme Muhammadin ja hänen perheensä yllä.

Infoa Islamista
